

Biesheuvel helpt niets en niemand met de oprichting van Ondernemend Nederland

Focus op 'het Haagse' gaat ten koste van aandacht voor de leden en de markten waarop zij actief zijn

Peter Noordhoek

Hans Biesheuvel springt met zijn initiatief Ondernemend Nederland (ONL) in een gat. Dat is een compliment voor zijn ondernemerschap. Maar de oud-voorzitter van MKB-Nederland laat het soort ondernemerschap zien dat meer kapot maakt dan je lief is.

De reacties op zijn plan lopen uiteen. Een aspect wordt echter over het hoofd gezien: er bestaat bij brancheverenigingen een overmaat aan fascinatie met het Haagse. Biesheuvel stapt met zijn nieuwe ondernemersorganisatie ONL daarmee niet alleen in een gat, hij laat een ander gat groter en groter worden.

Zowel directeuren als leden van brancheorganisaties zijn tevreden over belangenbehartiging, zo bleek vorig jaar uit onderzoek in opdracht van Aon Nederland. Voor de prijs-kwaliteitsverhouding gaven de leden echter amper een voldoende. Oftewel: de leden vinden dat ze te weinig waar krijgen voor hun contributie. Biesheuvel maakt deze latente ontevredenheid nu los en verbindt dat met een afkeer van al het Haagse.

Kort na zijn aantreden bij MKB-Nederland zei Biesheuvel dat 'belangenbehartiging de corebusiness van branches is'. Een gevaarlijke uitspraak. Zou het niet moeten gaan om de kwaliteit van de producten en diensten die door de leden van een branche aan markt en samenleving worden geleverd?

Belangenbehartiging heeft een rol te spelen, maar het is randvoorwaardelijk en mag niet afleiden van waar het om gaat: de leden en hun klanten.

We zijn dolgedraaid in de manier waarop we denken aan belangenbehartiging te moeten werken. Gelukkig hebben we een redelijk geordend circuit,

Brancheverenigingen stimuleren samenwerking en hebben een sleutelrol

met VNO-NCW logisch in een leidende rol. Dat de werkgeversvereniging dat wat taai oppakt, is bekend, maar niet zonder reden. Dat er iets in de aanpak moet veranderen, wisten we al.

Toch doet dat niets af van de waarheid dat Den Haag beter af is met minder belangenbehartigers in plaats van meer. Uiteindelijk gaat de aandacht voor Den Haag ten koste van de leden en de markten waarop zij moeten opereren. Die leden zijn vaak eenzaam, worstelen met de markt, stellen zich steeds meer als consument op en weten elkaar — ondanks of juist door alle digitale hulpmiddelen — steeds moeilijker te vinden.

Branches hebben dan een sleutelrol. Ze leiden op, maken de norm bespreekbaar, vertolken het klantgeluid, stimuleren samenwerking en verminderen de vrijblijvendheid. Als het goed is.

Het is geen simpele opgave voor die branches om dat te organiseren. Zeker als je ziet hoe de kloof tussen een aantal goede georganiseerde grote bedrijven en het leger kleine ondernemers steeds groter wordt. Besturen worstelen met die spanning.

Belangenbehartiging vormt een enorme bron van afleiding. Vaak zie je dat de verleiding voor besturen te groot is om alle aandacht aan de belangenbehartiging te geven. In plaats van de eigen leden te confronteren met het ongemak van slechte kwaliteit en gebrekkige samenwerking, en opnieuw partners te worden.

Het gat dat Biesheuvel laat voor wat het is, en eigenlijk steeds groter maakt, is het gebrek aan echte aandacht voor wat ondernemers uiteindelijk succesvol maakt: goede productkwaliteit door ambitieuze leden voor verwachtingsvolle klanten. Zolang hij zich met ONL alleen op het Haagse richt, hindert Biesheuvel ondernemers meer dan hij helpt.

Peter Noordhoek is directeur van adviesbureau Northedge en auteur van 'Branchebrede kwaliteit. Beweging brengen in het kwaliteitsbeeld van

Ga leegstand tegen met verplichte aanpassing

Marc Wintgens

Op 19 september bespreekt de Tweede Kamer de Actieagenda Bouw. Eén van de problemen is de groeiende leegstand. Pogingen om die tegen te gaan zoals het 'Sloopfonds' zijn tot op heden mislukt.

Invoering van een verduurzamingsverplichting voor bestaande bouw kan een oplossing bieden. Dit zou niet alleen de leegstand aanpakken, maar ook de bouw stimuleren en verduurzamen. Dit kan door bepaalde duurzaamheidseisen, zoals die nu alleen voor nieuwbouw gelden, verplicht te stellen voor bestaande kantoor- en winkelruimte. Die ruimte mag dan in beginsel niet meer worden gebruikt, als ze niet vóór een gestelde datum aan deze eisen voldoet. Voor gebouwen die verhuurd zijn wanneer de wetswijziging in werking treedt, geldt een overgangsregeling; eigenaren krijgen bijvoorbeeld vijf jaar de tijd om het gebouw te verduurzamen. De huurder heeft dan na vier jaar een gedoogplicht zodat de verhuurder het gebouw tijdig aan kan passen.

Verhuurders zullen zo moeten investeren om aan de duurzaamheidseisen te voldoen. Gebouwen die dit niet waard zijn, zullen meestal door hun eigenaars worden afgewaardeerd en gesloopt. De voorgestelde maatregelen werpen vruchten af op drie gebieden; de verduurzaming van kantoor- en winkelpanden wordt gestimuleerd, de bouwsector krijgt een impuls en de leegstandsproblematiek wordt aangepakt.

Marc Wintgens is advocaat en partner bij AKD en coauteur van het boek 'Leegstand en